

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212215630
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1212215630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti o maloletého W. X.T., E.. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova ul.č. 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - U.. W. X., A., E.. XX.XX.XXXX, I. D. XX/A I. a otec - U.. X. X., E.. XX.XX.XXXX, I. C. XX I., zastúpený JUDr. Luciou Danišovičovou, advokátkou, so sídlom Drieňová 1/D Bratislava, o návrhu na zníženie výživného, zvýšenie výživného a o zaplatenie 1506, 06 euro, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.12.2012, č.k. 61P/85/2012-102, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v časti, v ktorej bola počnúc dňom 27.06.2012 znížená vyživovacia povinnosť otca zo sumy XXX euro mesačne na sumu XXX euro mesačne a v ktorej bola deklarovaná zmena rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 21C/120/2009-271 zo dňa 14.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/51/2012-351 zo dňa 20.03.2012 v časti o výške výživného na mal. W. X., E.. XX.XX.XX09 m e n í tak, že návrh otca na zníženie výživného sa z a m i e t a.

Vo zvyšnej napadnutej časti (vo výrokoch, v ktorých bol zamietnutý návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca a v časti o zaplatenie X.XXX,XX euro) sa rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa :

- znížil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy XXX euro mesačne na sumu XXX euro mesačne počnúc 27.06.2012,

- zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 21C/120/2009-271 zo dňa 14.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/51/2012-351 zo dňa 20.03.2012 v časti o výške výživného na mal. W. X., E.. XX.X.XXXX,

- vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol,

- zamietol návrh matky na zvýšenie výživného a o zaplatenie XXXX,XX euro,

- určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 62 ods.1,2, §75ods.1, § 78 ods.1 Zákona o rodine, kedy po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o čiastočnej opodstatnenosti návrhu otca na zníženie výživného. Súd prvého stupňa po porovnaní pomerov na strane rodičov a maloletého v porovnaní s týmito pomermi v čase poslednej úpravy o výške výživného mal za to, že k zmene pomerov došlo najmä na strane maloletého. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že rozsudkom č.k. 21C/120/2009 - 271 bol otec zaviazaný platením výživného vo výške XXX euro mesačne aj z dôvodu, že maloletý v tom čase navštevoval súkromné predškolské zariadenie s mesačným poplatkom vo výške XXX, XX euro (tieto náklady boli matkou zarátané v sume XXX, XX euro predstavujúcej vyčíslené výdavky na vtedy trojročného W.). Od poslednej úpravy výživného došlo k zmene na strane maloletého aj na strane matky maloletého. Matka je od 05.04.2012 na materskej dovolenke so synom Z. s priemerným mesačným príjmom XXX, XX eur netto. Otec jej druhého dieťaťa prispieva na výživu mal. Z. sumou XXX euro mesačne a zabezpečuje stravu aj pre matku. Súd prvého stupňa poukázal na to, že otec dieťaťa je povinný primerane prispievať na výživu matky maloletého (§ 74 Zák. o rodine). V tomto konaní matka dieťaťa vyčísliła náklady na mal. W., E.. XX.X.XXXX na sumu XXX,XX euro napriek tomu, že sa tieto znížili o náklady spojené s návštevou súkromnej škôlky. Výšku nákladov vyčíslených matkou mal súd prvého stupňa vzhľadom na vek maloletého za neprimerane vysokú a nadhodnotenú.

V rozhodnutí ďalej uviedol, že potreby maloletého, pokiaľ rodičia nemajú dostatočné príjmy, je potrebné korigovať a týmito možnosťami uspôsobiť. Obaja rodičia okrem príjmov (otec zamestnaný, matka na materskej dovolenke), iné príjmy nemajú. V konaní nebolo jednoznačne preukázané, že rodičia maloletého nemajú príjmy z prenájmu nehnuteľnosti, ktoré vlastní. Maloletý W., E.. XX.X.XXXX už navštevuje štátnu materskú škôlku, kde náklady predstavujú mesačne XXX, XX eur. Zníženie výživného podľa návrhu otca o XXX eur nie je v záujme maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek a potreby. Maloletý je vo veku (vo februári 2013 dovŕši 4 roky), matka osobnou starostlivosťou vyvažuje finančnú starostlivosť druhého rodiča, preto vo zvyšku súd návrh otca zamietol, považujúc navrhované zníženie výživného za neprijateľné vo vzťahu k možnostiam a finančným pomerom otca a veku dieťaťa.

Výrok o zamietnutí návrhu matky na zníženie výživného odôvodnil súd prvého stupňa tým, že od poslednej úpravy výživného nenastalo také zvýšenie nákladov na maloletého, ktoré by dovoľovalo súdu rozhodovať o jeho zvýšení. Je pravdou, že došlo k zmene aj na strane matky (ktorá je na materskej dovolenke so synom Z.), táto skutočnosť nemôže zaťažovať otca maloletého W. z dôvodu, že otcom druhého dieťaťa matky (syna Petra) je partner matky.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí zamietol i návrh matky o zaplatenie sumy XXXX,XX euro dôvodiac tým, že zo Zákona o rodine nemožno vyvodit' povinnosť rodiča poskytovať okrem mesačného výživného na maloleté dieťa ešte ďalší jednorazový príspevok na úhradu potrieb maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti poukázal na to, že účelom výživného je uhrádzanie nielen priebežne sa vyskytujúcich (bežných) potrieb maloletého dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných jeho všestrannému vývoju. Tomu je prispôsobená i splatnosť výživného vo forme pravidelných plnení v jednotlivých obdobiach, aj keď nie je možné vylúčiť rozdielnosť odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa v ich priebehu. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zák. o rodine sa výživné platí v pravidelných opakujúcich sa častiach, ktoré sú splatné vždy na mesiac dopredu. Zákon o rodine neupravuje ukladanie jednorazového ďalšieho príspevku na výživu dieťaťa a povinnosť rodiča prispievať na potreby svojho dieťaťa nad rámec stanoveného výživného. Na veci nemení nič ani tá okolnosť, že zvýšené náklady na maloletého vznikli v súvislosti so zdravotným stavom maloletého.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. I písm. a/ O.s.p..

Proti výrokom rozsudku o znížení výživného na maloletého, o termíne, kedy má otec začať platiť znížené výživné a ktorými bol zamietnutý návrh matky o zvýšenie výživného a o uloženie povinnosti otcovi zaplatiť jej sumu X.XXX,XX euro podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu v napadnutej časti zmenil a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. V odvolaní poukázala na to, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní nezobral v zreteľ zmeny v jej príjmovej časti, že už nedostáva príspevok na opatrovanie z ÚPSVaR vo výške XXX euro (posledný prišiel vo februári 2012), že jej pracovné miesto bolo ku dňu 31.08.2012 zrušené, že poslednú mzdu dostala v apríli 2012

a napokon to, že dňa 20.12.2012 nastúpila na rodičovskú dovolenku a jej súčasným príjmom je len rodičovský príspevok v sume XXX euro mesačne. Výdavky na maloletého predložené v konaní nie sú nadhodnotené a v rozhodnutí nie je ani špecifikované, ktoré súd prvého stupňa za takéto považuje. Maloletý má od roku 2010 založený sporiaci účet na jeho budúce vzdelávanie, na ktorý mu poukazuje ročne sumu XXX euro.

Matka ďalej uviedla, že jej partner v súčasnosti živí ju, jej druhého syna a aj uhrádza rozdiel medzi príjmami a výdavkami potrebnými pre normálny život maloletého W., ktorému supluje otca. Všetky nadštandardné veci pre maloletého W. (trampolína v hodnote XXX euro, bicykel v hodnote XXX euro, prívesný vozík za bicykel v hodnote XX euro, tenis, opatrovatelka a pod.) hradil otec jej druhého dieťaťa zo svojich úspor, keď tieto náklady medzi výdavky na W. ani nezapočítala. Pravda je taká, že otec W. z toho profituje, keďže o maloletého je perfektne v rodine matky postarané. Za správny nemala matka maloletého ani súdom prvého stupňa určený termín, od ktorého má otec platiť nižšie výživné (27.06.2012), ide o spätný dátum i napriek tomu, že sa jedná o výživné na maloleté dieťa. Návrh na úhradu pomernej časti jednorazových nákladov vzniknutých v súvislosti so starostlivosťou o mal. W. podala osobite na základe odporúčenia Krajského súdu v Bratislave v konaní, na ktorom bolo riešené výživné v predchádzajúcom konaní.

Otec v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne a právne správne potvrdiť. Vo vyjadrení poukázal na to, že maloletý už nenavštevuje materskú súkromnú školu tak, ako tomu bolo v čase vyhlásenia posledného súdneho rozhodnutia, v ktorom bolo upravené výživné na maloletého. V tomto konaní bolo preukázané, že dieťa bolo prijaté do štátneho predškolského zariadenia, ktoré v súčasnosti stále navštevuje, čím došlo k zníženiu oprávnených výdavkov na dieťa. Maloletý je v súčasnosti zdravý, netrpí žiadnymi zdravotnými komplikáciami, a z tohto dôvodu na neho nie sú vynakladané žiadne neobvyklé či zvýšené náklady súvisiace s jeho zdravotným stavom. Náklady predložené matkou a vynakladané na maloletého nezodpovedajú štandardným potrebám štvorročného dieťaťa, a tieto takmer prevyšujú príjem samotnej matky. Pokiaľ ide o odvolanie matky voči výroku o zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného, vzhľadom na pomerne krátky čas, ktorý uplynul od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala jeho zvýšenie. Ani vývoj životných nákladov za obdobie do 03.12.2012 nepredstavuje také zvýšenie, že by sa to malo odraziť na zvýšení výživného na maloletého. Podľa názoru otca matka podala návrh na zvýšenie výživného účelovo dúfajúc, že súd sa s návrhom otca na zníženie výživného a s návrhom matky na zvýšenie výživného prejednávanej v jednom konaní vysporiada tak, že oba návrhy zamietne s cieľom dosiahnutia kompromisu. Jednorazová náklady na dieťa uplatnené matkou boli na maloletého vynaložené ešte predtým, než bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu sp. zn. 21C/120/2009 - 248 zo dňa 13.10.2010 a boli zohľadnené v určenej výške výživného. Do jednorazových nákladov matka zahrnula navyše aj svoje náklady i napriek tomu, že výživné sa týka maloletého.

Kolízny opatrovník ustanovený súdom prvého stupňa na jeho zastupovanie v konaní sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky proti rozsudku je dôvodné len vo vzťahu k výroku, v ktorom súd prvého stupňa s účinnosťou od 27.06.2012 znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého zo sumy XXX euro mesačne na sumu XXX euro mesačne.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 ods. 1,2,3,4,5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Odvolací súd v prejednávanej veci ako prvoradé konštatuje, že podľa ust. § 78 ods. 1 Zák. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia pritom treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane detí alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom, a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ustanovenia z § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, resp. plnoletých detí odkázaných výživou na rodičoch, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca pre určenie výšky výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb dieťaťa, ako aj z hľadiska schopností a možností jeho rodičov, na výživu ktorých je plne odkázané, a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods.1 Zák. o rodine) porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase poslednej úpravy výživného na dieťa, t.j. v čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava II č. k. 21C/120/2009-271 zo dňa 14.12.2011, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/51/2012-351 zo dňa 20.03.2012 uložil otcovi s účinnosťou od 10.12.2010 povinnosť prispievať na výživu maloletého W. sumou XXX euro mesačne (v čase rozhodovania bol maloletý vo veku takmer troch rokov, navštevoval súkromnú materskú školu, matka dosahovala príjem cca XXX euro mesačne, otec dosahoval príjem cca XXX euro mesačne, obaja rodičia nemali inú vyživovaciu povinnosť a boli vlastníkami nehnuteľností).

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových okolností prípadu zistených z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa však na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že tento pri rozhodovaní dôsledne nevyhodnotil všetky okolnosti, v nadväznosti na ktoré je možné posúdiť splnenie zákonných podmienok pre možnú zmenu výživného, t.j. rozsah súčasných odôvodnených potrieb dieťaťa, ako aj schopnosti a možnosti jeho rodičov, na výživu ktorých je plne odkázané. Je treba sa zhodnúť s úvahou súdu prvého stupňa v tom, že na strane maloletého dieťaťa došlo k zmene jeho odôvodnených

potrieb len v tom, že výdavky súvisiace návštevou materskej škôlky sa čiastočne znížili tým, že maloletý začal od apríla 2012 navštevovať súkromnú škôlku s platbou o XX euro mesačne nižšou, akú matka vynakladala na dochádzku dieťaťa v čase posledného súdneho rozhodnutia (XXX,XX euro mesačne) a od septembra 2012 štátnu materskú škôlku s poplatkom spolu v sume XXX,XX euro mesačne. Na druhej strane však pri posudzovaní odôvodnených nákladov na maloletého (na ktorého otec nad rámec výživného inak neprispieva) nemožno opomenúť, že náklady na jeho výživu a výchovu sa zmenili tým, že matka vynakladá náklady súvisiace s rozvíjaním jeho schopností (napr. výuka angličtiny, športové záujmy), ktoré nie je možné s poukazom i na vzdelanie rodičov a ich životnú úroveň posúdiť za nadbytočné - pri tejto úvahe je nutné zohľadniť to, že maloletý má právo vyvíjať sa po všetkých stránkach.

Odvolací súd je ďalej toho názoru, že súd prvého stupňa nie dostatočne zohľadnil i zmenu pomerov na strane rodičov maloletého. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že majetkové pomery matky sa podstatne nezmenili (je vlastníkom rovnakých nehnuteľností), pribudla jej jedna vyživovacia povinnosť k synovi Z., F. XX.XX.XXXX je na rodičovskej dovolenke a jej príjmom sú okrem rodinných prídavkov na obe deti len dávky podpory v materstve, resp. od decembra 2013 rodičovský príspevok v sume XXX euro mesačne. Otcovi maloletému sa v porovnaní s pomermi na jeho strane v čase poslednej úpravy nezmenil osobný stav, nepribudla mu iná vyživovacia povinnosť, jeho majetkové pomery sa podstatne nezmenili (je vlastníkom rovnakých nehnuteľností) a jeho príjem sa zvýšil na sumu cca XXX euro netto mesačne.

Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností prípadu potom odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené zákonné podmienky ani na potvrdenie výroku, v ktorých bola otcovi počnúc dňom 27.06.2012 znížená jeho vyživovacia povinnosť zo sumy XXX euro mesačne na sumu XXX euro mesačne a v ktorom bola deklarovaná zmena rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 21C/120/2009-271 zo dňa 14.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/51/2012-351 zo dňa 20.3.2012 v časti o výške výživného na mal. W. X., E.. XX.XX.XXXX, a ani podmienky na vyhoviecie návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Výživné v sume XXX euro mesačne určené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 21C/120/2009-271 zo dňa 14.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/51/2012-351 zo dňa 20.03.2012 je výživným i v súčasnosti zodpovedajúcim odôvodneným potrebám maloletého, ako aj možnostiam a schopnostiam oboch rodičov. Dôsledkom tejto úvahy je výrok rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým v časti, v ktorej bola počnúc dňom 27.06.2012 znížená vyživovacia povinnosť otca zo sumy XXX euro mesačne na sumu XXX euro mesačne a v ktorej bola deklarovaná zmena rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 21C/120/2009-271 zo dňa 14.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/51/2012-351 zo dňa 20.03.2012 v časti o výške výživného na mal. W. X., E.. XX.XX.XXXX podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol a v ktorom podľa § 219 O.s.p. potvrdil výrok, v ktorom súd prvého stupňa zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca .

Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky je treba sa zhodnúť s názorom súdu prvého stupňa v tom, že dočasné zníženie jej príjmu súvisiacim s čerpaním materskej, resp. rodičovskej dovolenke nemôže zaťažovať otca maloletého W. . Názor súdu prvého stupňa je v tomto smere treba korigovať len v tom, že pri hodnotení zmeny pomerov na strane matky maloletého dieťaťa nemožno pominúť nepochybný fakt zníženia jej príjmu. Zároveň však nie je možné opomenúť to, že vyživovaciu povinnosť k jej druhému synovi a i k nej samej má v plnej miere zabezpečovať práve otec jej druhého syna; preto nebolo možné na pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti na strane matky prihliadať.

Pokiaľ ide o výrok súdu prvého stupňa v ktorom zamietol návrh matky na uloženie povinnosti otcovi zaplatiť jej sumu X.XXX,XX euro (predstavujúcu pomernú časť nákladov vynaložených matkou na zdravotnú starostlivosť o dieťa v období rokov 2009 - 2011 a za iné jednorazové výdavky, napr. zariadenie detskej izby, fotografovanie, kurz plávania a pod.) je treba sa zhodnúť s názorom súdu prvého stupňa o neopodstatnenosti takéhoto nároku idúceho nad rámec zákonnej úpravy (Zákona o rodine). V tejto súvislosti je treba uviesť, že tieto náklady vynaložené matkou majú charakter výživného, slúžiaceho na uspokojovanie základných potrieb dieťaťa, ktoré je možné určiť, resp. zmeniť

len postupom podľa § 75, § 77, § 78 Zákona o rodine a ktorý nie je možné posudzovať ako samostatný nárok vzniknutý rodičovi maloletého dieťaťa. Bez právneho významu je obrana matky o tom, že tento postup jej bol doporučený Krajský súdom v Bratislave v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 21C 120/2009.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti ako vecne a právne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.